

"Belki Risale-i Nur'un manevi şahsiyeti ve çok kesretli talebeleri içinde, bilmediğimiz gayet yüksek bir makam sahibi bir zâtın tesirâtı ve kumandası hissediliyor." Buradaki yüksek makam sahibi zat kimdir?

"Aziz, sıddık kardeşlerim,"

"Bu defaki mektuplarınız gelmeden evvel, bir ihtarla kendi cevabını kerametkârâne yazdırmış. Demek, mektup sahiplerinin fevkalâde sadakatleri keramet derecesine çıkmış."

"Kardeşlerim, mektuplarınızda çok yüksek düşünce ve takdirat binden bir hisse de benim olsa, hadsiz şükrederim. Belki Risale-i Nur'un mânevî şahsiyeti ve çok kesretli talebeleri içinde, bilmediğimiz gayet yüksek bir makam sahibi bir zâtın tesirâtı ve kumandası hissediliyor, benim gibi bin derece uzak bir biçare tasavvur ediliyor. Hakkım olmadan bana verilen ziyade ehemmiyetiniz, inşaallah size zararı olmaz; fakat Risale-i Nur'un hüsn-ü cereyanına zarar ihtimali var. Siz bir hakikati hissediyorsunuz. Ve fevkalâde sadakat ve ihlâsınız inşaallah hak görür, fakat surette bazan aldanılır. Biz hizmetle mükellefiz. Neticeleri ve muvaffakiyet, Cenab-ı Hakka aittir."(1)

Üstad'ın bu ifadelerinden iki mana anlaşılıyor. **Birisi;** o "**yüksek ve tesirli zat**" Risale-i Nur'un şahsı manevisidir. Yani Risale-i Nur cemaatinin gücünün ve tesirinin somutlaştığı bir makamdır ki, bu makamı en güzel temsil edecek şahıs, Üstad'ın kendisidir. Üstat bazı mahzurlardan dolayı bu makamı kendisine vermek istemiyor. Üstat istemiyor diye bizim farklı bir şahsı anlamamız makul olmaz.

Diğeri ise, şahsı manevinin dışında tek bir şahsın anlaşılmasıdır. Faraza böyle bir şahsiyet olsa bile, bu Üstat'tan başkası olamaz. Zira Risale-i Nur müellifinin tesiri ve terbiyesi altında olan bir şahsın, müellifi geçip ona kumandan ve Üstat olması pek makul sayılmaz. Ancak bu şahıs Risale-i Nur'un haricinde yeni bir çağır, yeni bir tefsir ortaya koyar ve Risale-i Nur'u iptal ederse o zaman mümkün olur ki, ifadelerden böyle bir şeyi anlamak mümkün değildir.

Üstat Risale-i Nur'un Kur'an'ın son kalesi olduğunu ve kıyamete kadar hizmetini ve tesirini devam ettireceğini müteaddit yerlerde müteaddit defa ilan ediyor.

Üstad'ın ısrarla talebelerinin hüsnüzannını kabul etmemesinin sebebi; onun şu cümlesinde saklıdır: **“Hakkım olmadan bana verilen ziyade ehemmiyetiniz, inşaallah size zararı olmaz; fakat Risale-i Nur’un hüsn-ü cereyanına zarar ihtimali var.”**

(1) bk. [Kastamonu Lâhikası, \(57. Mektup\)](#).